

[1]

**Mor Joan Arias,
destacat
arquitecte i
professor**

Imatge:

© arquitecturacatalana.cat

Aquesta setmana hem conegut la mort de l'arquitecte Joan Arias, una de les figures més influents en la renovació de l'habitatge a Barcelona i destacat professor de projectes, víctima de la COVID-19.

En l'àmbit de l'habitatge va destacar amb projectes com el PERI de Ciutat Vella (1985), un edifici de 48 habitatges i un centre cívic al carrer Nou de la Rambla [2] o els edificis d'habitatges de Sant Quintí [3], modèlics en la seva revisió de l'Eixample. En l'àmbit dels equipaments, és l'autor de l'IES La Serreta de Rubí.

També va exercir la docència al llarg de tota la seva vida, com a professor de projectes a l'ETSAB, àmbit en què va destacar per la seva experiència i versatilitat com a arquitecte.

EN RECORD D'UN COMPANYY

Joan, además de una buena persona, y muy amigo de sus amigos, ha sido durante muchos años un reconocido profesor de Proyectos Arquitectónicos de la Cátedra de Albert Viaplana, en la Escuela de Arquitectura de Barcelona.

También, y sobre todo, un excelente profesional, profundo conocedor del oficio de la Arquitectura, tanto en su dimensión proyectual como en la propia obra, en la que era un auténtico experto en los sistemas constructivos y puesta en obra, así como en la utilización de materiales, instalaciones y acabados.

Su última y más significativa obra ha sido la excelente rehabilitación del bloque de viviendas en la calle Manuel Girona, en Barcelona, reconocida como un ejemplo de rehabilitación de fachadas, un problema de creciente importancia en nuestras ciudades.

Antoni Font Arellano

En Joan va ser un segona espasa de la càtedra Viaplana, sempre a l'ombra del mestre i els seus companys i amics. Diria que potser va acceptar aquest paper amb resignació i una certa insatisfacció, però també diria, per haver-ne estat testimoni, que va saber ocupar el seu lloc dins aquell gran equip de professors i arquitectes. En Joan va ser el mirall de tots ells.

Provocador, sempre et posava al davant el pensament contrari al teu discurs. Moltes vegades segurament no pensava diferent, però li encantava confrontar fins on d'arrelades estaven les teves conviccions. Era la seva manera d'ajudar-nos a créixer, a amics, companys i estudiants. Així, amb una humilitat trobada i molta molta contradicció, va anar construint les seves idees i la seva arquitectura. Al seu amic Moises Gallego li agradava dir d'ell, amb admiració, que era l'arquitecte pop del grup.

Al carrer Nou de la Rambla del Raval podreu trobar dos edificis seus. N'hi ha un que és ell, revestit amb pedra de Begur, d'un rústic que et descoloca. I n'hi ha un altre on en Joan va voler ser qui no era, revestit amb una pedra d'Ulldecona massa ben posada. Sempre m'agradava treure-li aquell somriure d'orgull contingut, quan li deia, Joan, pensa que tu tens dos edificis al carrer Nou de la Rambla i en Gaudí només un.

Descansa mestre. Sempre procuraré mostrar el teu camí.

Jordi Adell Roig

El Joan formava part de l'equip de joves arquitectes escollits per l'Albert Viaplana per la seva càtedra. Eren un grup d'amics que es van fer una recordada fotografia el dia del seu naixement com a professors en una terrassa on darrera seu es veia una panoràmica sense fi ni límits.

A més de compartir docència i il·lusions, van fer un equip de futbol on cadascú destacava en la posició del camp que lliurament triava.

Al Joan li agradava jugar d'extrem dreta durant els partits i d'interior esquerra a les aules.

Quan la conversa s'animava contestava cada argument dels alumnes amb un 'perquè' o 'això també pot ser així?' i aleshores començava un interessant diàleg en el que els estudiants es quedaven desconcertats durant uns moments, fins que canviava les paraules per uns precisos dibuixos que havia perfeccionat durant els seus primers anys de professor de Dibuix.

Els alumnes encara quedaven més desconcertats quan els hi parlava de Raphael Soriano, un arquitecte de cognom castellà, de naixement grec i instal·lat a Califòrnia experimentant Case Study Houses. Segurament al Joan els aires californians li recordaven la seva enyorada Mallorca on la tranquil·litat de l'illa li permetia seguir buscant el 'perquè' de les coses o canviant-les de posició mentre dibuixava molt concentrat mirant l'horitzó.

Màrius Quintana i Creus

9/03/2021

[Tornar](#) [4]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://arquitectes.eu/es/node/24642>

Links:

[1] <http://arquitectes.eu/es/node/24642>

[2] <https://www.arquitecturacatalana.cat/ca/obres/edifici-de-48-habitatges-i-centre-civic>

[3] <https://www.arquitecturacatalana.cat/ca/obres/habitatges-sant-quinti-i>

[4] <http://arquitectes.eu/es/javascript%3Ahistory.back%281%29>